

Πνευματικός αγώνας μπροστά σε ορατούς κινδύνους!

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί αναγνώστες, αφού σας ευχηθούμε καλό Στάδιο, γιατί είναι το πρώτο μας άρθρο μπροστά στη περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που ξεκίνησε, να σας εξομολογηθούμε ότι προβληματιστήκαμε πολύ για το θέμα που θα μας απασχολούσε στη σημερινή στήλη μας! Από τη μία η πνευματική περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που έχει τόσα θέματα και ζητήματα που μπορεί να ασχοληθεί κανείς, αλλά από την άλλη πως να αδιαφορήσουμε και να αφήσουμε ασχολίαστα τα τρέχοντα ζητήματα; Από την στη μία η παγκόσμια πανδημία και απειλή του Κορονοϊού, που έγινε αισθητή και στη χώρα μας με ήδη 5 επιβεβαιωμένα κρούσματα, από την άλλη η έκρυθμη κατάσταση του μεταναστευτικού με τα πρόσφατα γεγονότα μεταξύ αστυνομίας και νησιωτών, όσο κυρίως η απροκάλυπτη προσπάθεια εισβολής χιλιάδων από τον Έβρο και τα νησιά μας, με τους σαφέστατους χειρισμούς της ηγεσίας της γείτονος χώρας. Αποφασίσαμε λοιπόν να τα συνδυάσουμε γιατί η πνευματική ζωή έχει να κάνει με το πως ζούμε και χειριζόμαστε τα ζητήματα της καθημερινότητας και όχι ξέχωρα από αυτά. Ας ξεκινήσουμε...!

Στο ιδιόμελο των Αποστίχων της Καθαράς Δευτέρας, της Α΄ εβδομάδος των Νηστειών ψέλνουμε και λέμε τα εξής τα οποία είναι παρμένο από σχετική ομιλία του Μεγάλου Βασιλείου : « Νηστεύσωμεν νηστεϊαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· ἀληθῆς νηστεία, ἢ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσεις,

ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους, καί ἐπιπορκίας· ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν, ἀληθής καί εὐπρόσδεκτος». Δηλαδή σε απλή μετάφραση : «Ας νηστεύσουμε νηστεία δεκτή ευάρεστη στον Κύριο· αληθινή νηστεία είναι η ἀποξένωση ἀπό τα κακά, η ἐγκράτεια τῆς γλώσσας, η ἀποχή ἀπό το θυμό, ο χωρισμός ἀπό τις ἀνάρμοστες ἐπιθυμίες, τὴν καταλαλιά (δηλαδή τὴν κατάκριση), τὸ ψέμα καὶ τὴν ἐπιπορκία· ἡ ἐγκράτεια ἀπ' αὐτὰ εἶναι νηστεία ἀληθινή καὶ εὐσπρόσδεκτη». Ὅλα αὐτὰ βάζουν τὰ πράγματα στὴ θέση τους, γιὰ τὸ τι θέλει καὶ προσδοκᾷ ἡ Ἐκκλησία νὰ βιώσουν τὰ μέλη τῆς ἐντατικῆς αὐτῆς τὴν εὐλογημένη καὶ ἀσκητικὴ περίοδο τῆς Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς. Δὲν ἀλλάζουμε ἀπλᾶ διατροφικὲς συνήθειες, ὅπως ἔχουμε καταστήσει στὴ πράξη, τὴν περίοδο τῶν Νηστειῶν, ἀλλὰ στοχεύουμε ἀπὸ τὰ ἀπλᾶ στὰ οὐσιαστικότερα, ἀλλιῶς κοπιᾶζουμε ἀδίκᾳ καὶ κυρίως φαρισαϊκᾶ.

Ἡ ἀσκητικότητα (που εἶναι κοινὴ καὶ γιὰ τοὺς ἀγάμους καὶ τοὺς ἐγγάμους καὶ γιὰ τοὺς κληρικούς καὶ μοναχοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς λαϊκοὺς, ἀπλᾶ τὰ μέτρα-μεγέθη ἀλλάζουν), διακρίνεται στὴ νηστεία ἀπὸ συγκεκριμένες τροφές, ἀλλὰ καὶ στὸ περιορισμὸ τῆς ποσότητας, ὥστε ὁ βίος μας νὰ εἶναι λιτότερος, νὰ περιορίσουμε ἢ καὶ νὰ ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὶς πλασματικὲς μας καθημερινές «ἀνάγκες» καὶ παράλληλα νὰ ἀυξήσουμε τὴν προσευχὴ μας τόσο τὴν προσωπικὴ ὅσο καὶ τὴν συμμετοχὴ μας στὶς πυκνές καὶ καταναυκτικὲς Ἀκολουθίες τῆς περιόδου, τὴν ἀποκοπὴ ἀπὸ ἀμαρτίες καὶ πάθη καὶ φυσικὰ νὰ ἀυξήσουμε τὴν ἐλεημοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸ συνάνθρωπο, γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ κριτήριό που θὰ κριθοῦμε στὸ τέλος στὴ γενικὴ κρίση Τοῦ Θεοῦ.

Ἐχουμε ὑπόψη μας τὰ παραπάνω ἐρχόμαστε στὸ σήμερον καὶ στὶς τρέχουσες συνθήκες τῆς πατρίδας μας, που φυσικὰ θέλει ψυχραιμία καὶ νηφαλιότητα, γιὰτὶ ὡς λαὸς χάνουμε εὐκόλᾳ τὸ μέτρο καὶ ἀποφασίζουμε μὲ τὸ θυμικὸ καὶ εἴμαστε ἐπιρρεπῆς στὴ παραπληροφόρηση καὶ τὸν πανικό που προβάλλεται μὲσω ἀπὸ αὐτὴν. Σχετικὰ μὲ τὸν Κορονοϊό δὲν πρέπει νὰ υποτιμάμε τὴν ἐπικινδυνότητα τοῦ λόγου τῆς ἀνθεκτικότητάς τῆς δράσης τους καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀκόμη θεραπεία, ἀλλὰ οὔτε καὶ τρέχουμε νὰ ἀδειάζουμε τὰ ράφια ἀπὸ τὰ σούπερ μάρκετ καὶ τὶς μάσκες καὶ τὰ ἀντισηπτικά ἀπὸ τὰ φαρμακεία! Τι θὰ κερδίσουμε; Νὰ ἔχουμε νὰ τρώμε ἐμεῖς καὶ ἡ οἰκογένειά μας καὶ νὰ προστατευθοῦμε καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἂς πεθάνουν; Εἶναι ἀπὸ μόνῃ τῆς αὐτῆς ἡ κίνηση ἀντι-

στροφή του νοήματος της Μεγάλης Σαρακοστής αφού βάζουμε το εγώ, πάνω από το εμείς και μάλιστα σαν τον Ησαύ με τον Ιακώβ χωρίς τόσο σημαντικό λόγο, αλλά αντί “ενός πιάτου φακής”; Δεν καταλαβαίνουμε ότι εμείς έτσι από μόνοι μας συμβάλουμε στην αισχροκέρδεια κάποιων, αφού έτσι είναι οι κανόνες της ελεύθερης αγοράς με βάση την προσφορά και την ζήτηση;

Αυτό που ακριβώς είπε η Ιερά Σύνοδος στην σχετική εγκύκλιό της πολύ ωραία: Προσευχή για να μας προστατεύσει ο Θεός και να φωτίσει τους ειδικούς για να βγει ένα εμβόλιο ή φάρμακο που θα μας θωρακίζει από τον ιό, αλλά ταυτόχρονα και να τηρούμε τους βασικούς κανόνες υγιεινής (όχι μόνο τώρα αλλά γενικά). Δεν μπορεί να ζητάμε από το Θεό να μας βοηθήσει και εμείς στη πράξη να κάνουμε τα αντίθετα από ότι πρέπει για να μη κολλήσουμε; Φυσικά η απειλή δεν θα πρέπει εμάς τους πιστούς να μας απομακρύνει από κανέναν Ιερό Ναό, Ιερά Εικόνα και Θεία Κοινωνία! Εδώ θα φανεί η πίστη μας αν πιστεύουμε πραγματικά ή όχι! Να μείνουμε σπίτι να σώσουμε το σώμα μας και η ψυχή μας να νεκρωθεί και να μείνει ατροφική; Φυσικά δεν μιλούμε για τις ευπαθείς ομάδες, αλλά γι αυτούς που μπορούν να προστατευθούν περισσότερο λαμβάνοντας τα ενδεδειγμένα μέτρα!

Σχετικά με τους Μετανάστες ως πολίτης αναρωτιόμαστε: Έπρεπε να υπάρχει ο κίνδυνος του Κορονοϊού, για να φυλάξουμε και να θωρακίσουμε τα σύνορά μας; Όλα αυτά τώρα μας μοιάζουν με το γνωστό «σιγά μη στάξει του γαϊδάρου η ουρά...» Αφήσαμε τόσα χρόνια τη χώρα ανοχύρωτη να έχουμε περάσει τόσοι μέσα και μάλιστα χωρίς διέξοδο προς τις άλλες χώρες και κάναμε έρμαιο τη χώρα στους δουλέμπορους, της Μ.Κ.Ο. και στα αλλότρια σχέδια ξένων δυνάμεων για αλλοίωση του πληθυσμιακού ιστού της χώρας (με δεδομένη την υπογεννητικότητα). Έστω και τώρα όμως να έχουμε υπόψη μας τα εξής :

α). Δεν μπορεί να παλεύουμε στα σύνορα ο στρατός και η αστυνομία μας και ακόμη κάποιοι να γλεντάνε για το Καρναβάλι και μάλιστα από στιγμή που απαγορεύτηκαν για προληπτικούς λόγους και το κάνανε κάποιοι για δήθεν αντίσταση κατά της εξουσίας και διαφύλαξη των «εθίμων»! Συγχωρέστε με για το σχόλιο αλλά είναι αυτό που λέμε πραγματικά «στο κόσμο τους-εκτός τόπου και χρόνου».

β). Δεν μπορούμε επίσης να εθελotuφλούμε και να μη διακρίνουμε ότι οι περισσότεροι που έρχονται δεν ξεριζώθηκαν βιαίως από τις πατρίδες τους (όπως π.χ. οι Έλληνες της μικρασιατικής κατάστροφής), αλλά είναι από ένα σωρό άλλες μη εμπόλεμες χώρες και αποτελεί συνειδητή επιλογή πληρώνοντας χρήματα αδρά. Δεν σημαίνει και φυσικά δεν υποστηρίζουμε ότι δεν είναι άνθρωποι που χρίζουν βοήθειας, όμως βοηθάμε μέχρι εκεί που είναι οι δυνάμεις μας και το πόσους μπορεί να αντέξει η χώρα, χωρίς να αλλάξουν τα ήθη και τα έθιμά της και εδώ τα ψυχικά και υλικά αποθέματά μας έχουν εξαντληθεί προ πολλού κάνοντας τη χώρα μας αποθήκες ψυχών!

Φυσικά η λύση είναι να σταματήσει ο πόλεμος όπου υπάρχει και η κοινωνική αδικία των πολυεθνικών, έναντι της τοπικής οικονομίας και κοινωνίας! Εδώ πρέπει να βοηθήσουν όλοι από τον ΟΗΕ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και κάθε οργανισμός! Να σταθούν όλοι στα πόδια τους με δικαιοσύνη και ευημερία και όχι να τους διώχνουμε από τον τόπο τους, να μιλάμε για το δυτικό όνειρο και να κάνει εφιάλτη και την ζωή τους, αλλά και την ζωή των ντόπιων!

γ). Πρέπει να διακρίνουμε επίσης ότι και αυτοί άνθρωποι, και μετακινούνται με σκοπό και ελπίδα να αποκτήσουν μια καλύτερη ζωή, αλλά στη προσπάθειά τους αυτοί έγιναν υποχείριο και χρησιμοποιήθηκαν κυρίως από τη Τουρκία. Οι μάσκες πλέον έπεσαν απροκάλυπτα και το κάνει η γειτονική χώρα για τα γεωστρατηγικά της συμφέροντα, με σκοπό να πίεση την Ευρώπη (από την οποία υπέγραψε συμφωνία για το αντίθετο παίρνοντας πολλά λεφτά), και καθαρά να αλλάξει ο πληθυσμιακός ιστός της χώρας για να εδραιώσει τις διεκδικήσεις στο Αιγαίο και όχι μόνο. Επομένως κάτι βίντεο που πέσανε στην αντίληψή μας και από τις δύο μεριές και Έλληνες και μουσουλμάνους να βρίζουν οι μεν τους δε βλέπουμε το δέντρο και χάνουμε το δάσος!

Ας κοπάσει λοιπόν ο θυμός, δεν το επιτρέπει και η πνευματική περίοδο που εισήλθαμε, αλλά από την άλλη ας περιφρουρήσουμε την εδαφική μας ακεραιότητα και σε στρατιωτικό και σε διπλωματικό επίπεδο. Δεν μπορούν να μας κουνούν το χέρι και να μας κατηγορούν για ρατσισμό και για παραβίαση δικαιωμάτων, αυτοί που από την μία βομβαρδίζουν και δημιουργούν πολέμους, από την άλλη δεν δέχονται πρόσφυγες και μας κατηγορούν εμάς γιατί δεν παίρνουμε και άλλους! Έπεσαν οι μάσκες στη Τουρκία, ας πέσουν και οι μάσκες της Ευρώπης

που έκαναν τη χώρα μας οικονομικά και διπλωματικά μικρή για να μη μπορεί να αντιδρά σε αυτό το μακροχρόνιο σχέδιο ενός ακήρυχτου πολέμου που διεκδικεί όμως να πετύχει ότι οι πόλεμοι οι ίδιοι δεν μπορούν!

Κλείνοντας το άρθρο μας να πούμε ότι βρισκόμαστε σε σύγχυση αδελφοί μου και πνευματικά (γι αυτό ο διάβολος μας κρατά χαμηλά) και δεν μπορούμε να αντισταθούμε ούτε καν στο λάδι δεν μιλώ για τα σοβαρότερα, μας φαίνεται πολύ δύσκολο! Είμαστε σε σύγχυση όμως και εθνικά με αποτέλεσμα ούτε ενωμένοι να είμαστε ως μια γροθιά, ούτε να στοχεύουμε στο πραγματικό εχθρό. Οι άλλοι όμως εχθροί είναι κάνουν αυτά που θέλουν και πρέπει να τους αναγνωρίσουμε ότι διεκδικούν τα συμφέροντά τους! Εμείς όμως το κάνουμε αυτό; Γι αυτό έχει αξία να κοιτάξουμε μέσα μας...«δώρησαί μοι τοῦ ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα» λέμε στη σχετική ευχή του Ἁγίου Εφραίμ του Σύρου και αφού το κάνω αυτό και αναλάβω τις ευθύνες μου, τότε δεν θα κατακρίνω κανέναν άλλον...αλλά τον ευατό μου για αυτά που έκανα ή θα μπορούσα να κάνω και δεν έκανα για να μη φτάσει η κατάσταση εδώ που έφτασε! Χαιρόμαστε που έστω και αργά ξυπνήσαμε...ας ελπίσουμε όλο αυτό να έχει διάρκεια και συνέχεια μην αφήνοντας κανένα εχθρό εσωτερικό και εξωτερικό να φέρει την πατρίδα μας στη θέση αυτή, δεν της αξίζει και κυρίως εμείς οι πολίτες ας σηκωθούμε από τον καναπέ και ας αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που θάψαμε κάτω από το χαλί ή το κάνουμε σαν την στρουθοκάμηλο που κρύβει το κεφάλι της όταν κινδυνεύει..! Καλή Ανάσταση! Αμήν!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι-Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Πηγή : <https://www.euxh.gr/>